

دولت اسلامیہ پاکستان کے دعا کی کتاب

ܐܘܪܘܫܝܡ ܕܥܝܪܐܢܐ ܕܥܝܪܐܢܐ ܕܥܝܪܐܢܐ ܕܥܝܪܐܢܐ

Her şeyi var eden ve her şeyin yaratıcısı ezeli Allah'ın adıyla Antakya ve Bütün Dünyadaki Süryani Kilisesinin Tek ve Evrensel Patriği Moran Mor İğnatiyos I. Zakka İWAS, Duaları Bizlerle Olsun Âmin...

-Patrik Mührü-

Rabbin duasıyla bezenmiş elçisel bereketleri, ruhani kardeşlerimize sunarken, başta saygıdeğer Hindistan Mafıryanımız Mor Baseliyos I. Tuma, değerli metropolitler, manevi çocuklarımız kürepiskoposlar, rahipler, keşişler, diyakozlar, rahibeler ve kız koroları. Dünyanın dört bir tarafında bulunan Süryani Ortodoks Toplumunu, bizi özenen Tanrının kayrasıyla; Bakire Meryem'in ve havarilerin ilki ve başı olan Elçi Petrus, tüm aziz ve şehitlerin dualarıyla korunmanız için dua ediyoruz. Âmin.

BAĞIŞ

Tubit 12: 8-9

Melek Rafael'in ağzıyla Tubit'in oğlu Tubit'e yapılan konuşmanın hikmeti çok büyüktür. Kısacası söylenmesi gerekiyorsa iman dediğimiz kanaatin üç temel şartı olarak şunlar sıralanabilir: Oruç, Dua ve Bağış. Böylece imanlı olan bir kimse günahattan kurtulması için bu üç şarta inanmalı ve onları uygulamalıdır. Bu eylemle ancak işlediği suçlardan aklanır ve ebedi yaşamı elde edebilecektir. Rabbimiz İsa'nın söylediği gibi "Sözlerimi dinleyen ve onları uygulayan kişi, binasının temelini sağlam bir kaya üzerine kuran hikmetli kişiye benzer. Yağmur yağar, seller taşar, fırtınalar kopar söz konusu binaya çarpınca bina yıkılmaz zira sağlam temel üzerine kurulmuştur." (Matta 7: 24-25)

Böyle bir adamın büyük düşünce ve hikmeti, Rabbin kurallarını fiilen uyguladığı için onaylanmıştır. Denilebilir ki sözü uygulamadan dinleyenin imanlı olduğu söylenemez. Ancak, imanını eylemlerle süsleyen kişi gerçek imanlı olduğu kabul edilir. Bu anlatımla ilgili Elçi Yakup şöyle diyor: "Allah'ın birliğine iman etmekle iyi ediyorsun ancak buna iblis ve arkadaşları da inanıyor ve titriyor. Ey zavallı insan bilmelisin ki eylemsiz iman ölüdür. (Yakup 2: 19-20) Petrus'un önerisi ise: "Söz dinleyen

evlatlar gibi, daha önce bilinçsizce arzuladığınız o eski kötü arzularınıza dönüş yapmayınız. Buna karşın bütün davranışlarınızla kutsal olun. Tıpkı sizi çağıranın kutsal olduğu gibi. Çünkü ben kutsal olduğum gibi siz de kutsal olun diye yazılmıştır.” Bu yabancı dünyada Baba’yı baba olarak çağırıyorsunuz, bu nedenledir ki O herkese yaptığı işlere göre ödül verdiği için, bu zamanda O’nun önünde kusursuzca (imanla) hareket edin. Zira, atalarınızdan miras aldığınız o boş işlerinizden, ne çürüyen para ile ne de altınla kurtuldunuz. Yalnızca değerli ve içinde kusur bulunmayan Tanrı’nın kuzusu olan Mesih’in kanıyla kurtuldunuz. (I. Petrus 1: 15-19) Bizler bu değerli kanla, Mesih İsa’nın kurduğu Kutsal Kilisenin aracılığıyla bağışlanmayı, kutsanmayı ve Baba’ya evlatlık statüsünü kazandık. Tanrı kiliseyi yerde kurmasının gayesi, yerle gök arasındaki bağı perçinlemek, ona ilahi yetki ve göksel imtiyazları teslim etmektir. Ki Oruç, Dua ve Bağış kabul gören üç kutsal gizem aracılığıyla kendi evlatlarına bunu bağışlasın.

Kutsal Kilise hepimizin annesi olup Kutsal Ruh etkisiyle öğretmen sıfatını taşıyor. Bununla bu üç şartı uygulama aşamasında fiilen yapmamızı emrediyor: Birincisi oruç, ikincisi dua, üçüncüsü de yardım dayanışmasıdır. Kırklı oruç günlerinin akşamında seslendirdiğimiz kilise atalarından Mor Efrem’e ait dörtlüde olduğu gibi:

Kırklı oruçta oruç tut, aç olana ekmeğini ver.

Günde yedi kez dua et, tıpkı Davut’tan öğrendiğin gibi.

Değerli kardeşlerim, bu nedenle, oruç ve dualarınızda süreklilik olsun. Yardımlaşma büyük bir hazinedir, buna masumiyet de eklenmelidir. Yeni yaşama girecek olanlar da böyleleridir.

Mesih İsa’da kardeşlerim, hedefteki konuşmamız sadece yardımlaşma üzerinde olacaktır.

Bilindiği üzere, doğa yasası da komşuya şefkat gerektirir. Bu doğa yasasını ilahi yasa da teyit ediyor. Bütün insanlar soy bakımından bir anne ve bir babadandır. Dolayısıyla dünyada yapılan tüm iyiliklere ortaklar. Birbirini sevmeliler, dahası kuvvetle komşuya dolu bir ölçüyle bunu uygulamalıdır. Maddi imkânları bulunanların servetlerinden perişan ve muhtaçlara yararlanacakları kadar vermeli. Böylece doğa yasasında olan sorumluluklarını yapmış olurlar. Bu nedenledir ki Rabbimiz İsa yasasında “Komşumuzu kendimiz gibi sevmeliyiz” dedi. (Matta 22: 29). İsa yasalarını tesis ederken: “Gidin ve neden ölüm değil de şefkat istediğimi öğrenin” dedi. (Matta 9: 13) İsa, dağ başında halka konuşurken “Merhametli olanlara merhamet edilecek” demiştir. (Matta 5: 7) Böylece Tanrısal öğretisiyle, göksel hükümlerinin, yapılan merhamet üzerine kurulu olduğunu gösterdi. Günlerden birinde Rabbimizin göksel

makamı önünde merhamet işleri üzerinde yargılanmak üzere dikileceğiz. Rab kendisiyle ortak olarak sonsuz hükümlerini miras almak üzere olanları, Onun müjdesini yaydıkları için değil, iman uğruna çektikleri sıkıntılar neticesinde şehit düştükleri için de değil. Onun adıyla becerdikleri olağan üstü harikalar nedeniyle değil, dünyayı terk edip O'na gece ve gündüz ibadet ettikleri için de değildir. Ancak: “Babamın kutluları gelin. Başlangıçtan beri size hazırlanan hükümlerimi miras alın çünkü acıkmıştım bana yemek verdiniz, susamıştım bana su içirdiniz, yabancıydım beni yanınıza kabul ettiniz, çıplaktım beni giydirdiniz, hastaydım bana başvurduunuz, tutukluydum bana uğradınız. İşte size diyorum ki, bu insanlardan herhangi birisine bu hizmeti yaptığınızda bana yapmış oldunuz” demiştir. (Matta 25: 31-46) Süleyman'ın Meseleleri'nde deniliyor ki Rabbe bitişen bir kimse yoksullara merhamet eden kimsedir. Böyle bir kimse işlerine göre ödüllendirilecektir. (Meseleler 19-17) Sıkıntıdaki muhtaçlara verdiğimiz sadaka, Rabbe verilen borç gibi sayılacaktır. Burada dünyada O'nun küçük kardeşlerine yaptığımız destek, kısmen de olsa Rab İsa'ya vermiş sayılırız. Dönüp onu göksel faiz olarak alacağız. Bize buyuruyor ve diyor: “Bit tarafından kemirilmeyecek, hırsızlar tarafından soyulamayacak kendinize gökte hazineler kurun” (Matta 6: 20)

Geriye baktığımız zaman, dünyanın gözü kararmış zenginlerinin mallarına güvendiklerini görüyoruz. (I. Timoteos 6: 17) Bu gibi zenginler, dünyada yoksullukla kıvranan kardeşlerine iyilik yapmayı ihmal ederler. Ne yazık ki yoksul Lazaar'a merhamet etmeyen zenginın başına gelenler, başlarına da gelecektir. Zira Kutsal İncil'de okuyoruz. Yoksul Lazaar gökte atamız İbrahim'in yaşadığı rahat ortamda yaşıyordu. Zengin ise sonsuz ateşin içinde kavruluyordu. Orada merhametsiz zengin diyordu ki, ey baba İbrahim bana merhamet eyle. Lazaar'ı gönder ve serçe parmağıyla suyla dilimin ucunu ıslatsın, çünkü derin ateş içinde ıstırap çekiyorum. İbrahim ona: “Sen hayatta zenginliğin verdiği hazla çalkalanırken Lazaar cefalarla vuruluyordu. Şimdilerde ise sen ıstırapta o ise konforda kalacaktır”. (Luka 16: 19-31)

Değerli kardeşlerim, buna benzer zenginliğin düşüncesizliği Tanrı'ya şunu söyletiyor: “Ey lanetliler, yüzümden iblis ve onun meleklerine hazırlanmış sonsuz ateşe gidin. Zira açtım yedirmediğiniz, susuzdum içirmediğiniz, yabancıydım dışladınız, çıplaktım giydirmediniz, hastaydım ve cezaevindeydim ziyaret etmediğiniz. Onlar da, Seni ne zaman bu durumlarda görüp de Seninle ilgilenmedik diye soracaklar. Cevaben onlara: “Bu en ufak insanlardan birine sunmadığınız hizmeti bana da sunmamış oldunuz. Bu nedenle bunlar sonsuz ıstırapta iyiler ise ebedi yaşama gidecekler”. (Matta 25: 41)

Soy kardeşine karşı yüreğini sertleştiren kişi, yargı gününde şefkat görmeyecektir. Böylelerin üzerine yargı merhametsizce olacaktır. Böbürlenip yüce yargıya kafa tutanlar da merhamet bulmayacaklar. Ey kardeşlerim, bir kimse imanım var derse fakat böyle birinin iyi amelleri yoksa, bu kişi imanını nasıl kanıtlayabilir? Bu durum karşısında günlük geçimi olmayan çıplak kimseyi yalnızca giydirip ama yedirmemek ölü bir imandır. (Yakup 2: 13-17) Yoksuldan yüzünü çevirme. İyilik yaparsan, Rab de yüzünü senden çevirmez. (Tubit 4: 7) Kutsal Kitap, yardımlaşma konusunda yapılan dayanışmaya işaret eden birçok yerde atıfta bulunur. Bununla merhametle ilgili eylemleri onaylıyor, usulü, nasıl yapıldığını ve bundan elde ettiğimiz yararları sıralayarak gösteriyor. Bu kısa ömürde teemmüllerde Rab Mesih İsa'ya baktığımız zaman, yerdeki yaşamı bunu hep gösteriyordu zira her ne kadar bütün muhtaçlara zenginliği veren kendisi idiyse de isteğiyle yoksullaştı, doğarken muhtaç bir ortamda doğdu. İnsan soyu adına haça gerilirken de yoksuldu. Kutsal Kitapta, “O gezerken hastaları iyileştiriyor ve iblisten yara alanları iyileştiriyordu çünkü Allah Onunla idi” deniliyor. (Elçilerin İşleri 10: 38) İsa, fiziki ihtiyacını ve elçilerinin gereksinimlerini doldurmak için başkasından temin ederdi. Bu yardımdan aynı zamanda muhtaç olanlara da dağıtıyordu. (Yuhanna 13: 29)

Rabbimiz, yaramaz ikiyüzlülüğe karşı dikildi. Hatta yardımlaşma ve oruç konusunda ikiyüzlülere karşı da aynı duruşu sergiledi. Binaenaleyh Rabbimiz Onu takip edenlerin yüreklerinden kötülüğü, ikiyüzlülüğü damarlarından sökmeye çalışırken temiz yürekleri koruyarak içlerinde İncil'in tohumunu yaşatmaya çalışmıştır.

Merhametle ilgili Rabbimiz şöyle diyor: “Doğruluğunuzu insanların önünde gösteriş için sergilemekten kaçının. Yoksa göklerdeki babanızdan ödül alamazsınız. Bu nedenle birisine sadaka verirken bunu borazan çaldırarak ilan etmeyin. İkiyüzlü olanlar, insanların övgüsünü kazanmak için havralarda ve sokaklarda böyle yaparlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödülleri almışlardır. Yani karşılığını Tanrı'dan değil insanlardan alacaklardır. Siz sadaka verdiğinizde, sol eliniz sağ elinizin ne yaptığını bilmesin. Öyle ki verdiğiniz sadaka gizli kalsın. Gizlide yapılanı gören Babanız sizi açıktan açığa ödüllendirecektir. (Matta 6:1-4) Bizler Rabbimizin öğretisinden merhametle ilgili feragati öğrenmiş oluyoruz. Bizden istediği davetlerimize yoksul ve muhtaçları çağırmasıdır. (Luka 5: 24) Elçi Pavlus, sevinç ve cömertlikle yardımları yapmamızı öneriyor: “Şefkatle eken şefkatle biçecektir, her kim ki bereketle bunu yaparsa bereketini hasıl edecektir. Sıkıntılarımızla değil yüreklilikle merhamet ettiğimiz zaman coşkuyla yapanı, Allah sever. Çünkü Allah yetkindir size her bolluğu vermek ve sizi zenginleştirmek O'na aittir. (II. Korintoslular 9: 6) Elçilerin İşleri'nde denildiği gibi: “Öylece size her şeyi gösterdik, Rabbimiz İsa'nın sözlerini dinleyerek ve hatırlayarak

yoksulların ve zayıfların ihtiyaçlarını doldurmaktır. Atalarımız elçiler diyor ki: “Ne mutludur alandan ziyade veren kişi”. (Elçilerin işleri 20: 35)

Değerli kardeşlerim, atalarımız arasında en meşhur olanlarının vurgusu, görselde yapılan bütün iyilikler fizikseldir. Bunlar: muhtaçlara ve zayıflara yapılan destek, aynı zamanda ölünün toprağa verilmesi ve diğer hizmetleri dâhil olmak üzere aynı şeydir. Ancak ruhani işlerin, bize karşı suç işleyenleri bağışlamak, komşumuza ve düşmanımıza gönülden sunduğumuz dualar ve günahkârları eğiterek onları gerçek tövbeyle Allah’a yaklaştırmak olduğunu sıralayarak söylüyorlar. Bunlara şunu da ilave edebiliriz, hüznü kimselere teselli vermek aynı zamanda insanı kurtuluşa sevk eden iyi işlerle Allah’ın kutsal adı övülür. Öylece büyük ve kutsal orucu kusursuz ve gerçek tövbeyle süslenmiş yürekle karşılamamız lazım. Bu, itiraf pederimizin önüne eğilerek yaptığımız bireysel itirafla olur. Hemen sonrasında Mesih’in kutsal ayinine iştirak etmektir, yoksa Mesih yüreklerimizde nasıl tespit edilebilir? Büyük orucun günlerini sevinçle, Mesih’in sevgisiyle, O’nun ilahi emirlerine boyun eğerek, günahın tüm mazeretlerinden uzaklaşmalarımız, duaya katılırken canlarımızı Allah’ın önüne arınmış ve temizlenmiş bir şekilde sermemizdir. Bununla ancak dua ve yakarılarımız tütsünün güzel kokusu gibi O’nun Tanrılık kürsüsü önüne çıkar. Oruç ve dualarımızı muhtaç ve yoksullara yaptığımız sadakalarla süslenin! Öylece göklerde kendimiz için hazineler kurup Allah’ın takdir ettiği kimselerle, hükümlanlığında pay ve mirasımız, yaptığımız merhamet işleriyle pekiştirilsin.

Rab Allah sizi bereketle donatsın, oruç, dua ve yardımlaşmalarınızı kabul etsin. Ödülünüzü çoğaltsın. Oruç sonunda size huzurlu ve iyi günleri, gelecek olan yüce ‘Diriliş Bayramı’ ile birlikte bağışlasın. O’nun ışığında yürüebilmeniz için göksel bilgisini armağan etsin. Yasalarından hiçbir şekilde taviz vermeden devam edin. Karşılığında hakkınızı kat be kat katlasın. Bu maratonda, yaşamınızın mücadelesi sonucunda zafer tacıyla sizi taçlandırсын. İmanlı ölülerinizi de bağışlasın, Âmin.

● Bu açık mektup: Suriye Başkenti Şam’daki Patriklik Makamımızda 20 Şubat 2013’de, patrikliğimizin 33. yılında yazılmıştır.

Türkçesi: Adyaman Metropolitliği 10.03.2013

